

JUSTITSMINISTERIET
Lovafdelingen

Dato: 2. maj 2007
Kontor: Lovteknikkontoret
Sagsnr.: 2005-775-0002
Dok.: IHT40460

Forslag til Arvelov (L 100)

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af ...:

Til § 15

1) *Stk. 1, nr. 2*, affattes således:

”2) efter den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af § 87,”.

[Præcisering]

Til § 16

2) *Stk. 1, nr. 2*, affattes således:

”2) efter den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af § 87,”.

[Præcisering]

3) I *stk. 6* indsættes som *3. pkt.*:

”§ 47, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse.”

[Præcisering af reglen om fradrag af en særlivsarvings arv i boer, hvor ægtefællen har benyttet retten til suppleringsarv]

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Bemærkninger

Til nr. 1

Det fremsatte lovforslags § 15 omhandler fordeling af arven efter den længstlevende ægtefælle i de tilfælde, hvor den førstafdøde ægtefælle ikke efterlod sig nogen livsarvinger, og den længstlevende ægtefælle derfor var enearving. I disse tilfælde er udgangspunktet, at arven efter den længstlevende skal deles med halvdelen til hver ægtefælles slægtsarvinger.

Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en af de situationer, der er nævnt i § 15, stk. 1, nr. 1-4. I sådanne situationer fordeles arven alene til den længstlevendes slægtsarvinger.

Efter § 15, stk. 1, nr. 2, skal arven efter længstlevende således ikke fordeles med halvdelen til hver ægtefælles slægtsarvinger, men alene til den længstlevendes slægtsarvinger, hvis den længstlevende ægtefælle har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Hensigten med denne undtagelse er alene at fastslå, at hovedreglen i lovforslagets § 15 ikke gælder, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død er indgået i en ny familiedannelse og som led heri har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Har den længstlevende ægtefælle derimod *inden* ægteskabet arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, er det ikke meningen, at undtagelsesbestemmelsen skal kunne anvendes. Det skyldes, at det nævnte hensyn til betydningen af en efterfølgende familiedannelse ikke gør sig gældende i disse tilfælde.

Med den foreslåede ændring præciseres det derfor, at undtagelsesbestemmelsen i § 15, stk. 1, nr. 2, alene skal finde anvendelse, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever i henhold til et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87.

Til nr. 2

Lovforslaget indeholder i § 16 regler om fordelingen af arven mellem den førstafdødes og den længstlevendes slægter, når en længstlevende ægtefælle, der har benyttet sig af retten til suppleringsarv (reglen i lovforslagets § 11, stk. 2), afgår ved døden.

Ligesom ved deling efter § 15 finder delingsreglerne i § 16 bl.a. ikke anvendelse, hvis længstlevende har arvet en samlever i henhold til et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, jf. § 16, stk. 1, nr. 2. I sådanne tilfælde fordeles arven således alene til længstlevendes slægtsarvinger.

Hensigten med reglen i § 16, stk. 1, nr. 2, er alene at fastslå, at hovedreglen i § 16 ikke gælder, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død er indgået i en ny familiedannelse og som led heri har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87. Har den længstlevende ægtefælle derimod *inden* ægteskabet arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87, er det ikke meningen, at undtagelsesbestemmelsen skal kunne anvendes. Det skyldes, at det nævnte hensyn til betydningen af en efterfølgende familiedannelse ikke gør sig gældende i disse tilfælde.

Med den foreslåede ændring præciseres det derfor, at undtagelsesbestemmelsen i § 16, stk. 1, nr. 2, alene skal finde anvendelse, hvis den længstlevende ægtefælle *efter* den førstafdøde ægtefælles død har arvet en samlever efter et testamente oprettet i medfør af lovforslagets § 87.

Til nr. 3

Efter lovforslagets § 11, stk. 2, kan en længstlevende ægtefælle altid udtage så meget af boet, at værdien heraf sammenlagt med den længstlevendes bos- og arvelod samt fuldstændige særeje udgør indtil 500.000 kr. (retten til suppleringsarv).

Lovforslaget indeholder i § 16 regler om fordelingen af arven mellem den førstafdødes og den længstlevendes slægter, når en længstlevende ægtefælle, der har benyttet sig af sin ret efter § 11, stk. 2, afgår ved døden.

I det fremsatte lovforslags § 16, stk. 6, foreslås det, at arv, som en særlivsarving - eller dennes livsarvinger, jf. lovforslagets § 1, stk. 2 - har modtaget ved den førstafdøde ægtefælles død, skal fradrages i arv, som særlivsarvingen modtager efter den længstlevende ægtefælle.

Bestemmelsen kan forstås således, at fradraget af den arv, som særlivsarvingen har fået udbetalt efter den førstafdøde ægtefælle i tilfælde, hvor ægtefællen har arvet efter at have benyttet sig af retten til suppleringsarv, skal ske krone for krone. Dette ville indebære følgende fordeling af arven:

M har særbarnet S, og H har særbarnet D. M dør, og det samlede fællesbo er på 600.000 kr.

H gør brug af retten til suppleringsarv og udtager på skiftet 500.000 kr. S arver 100.000 kr.

Ved H's død arver S ved uændret formue halvdelen af boet efter H, hvorfra skal trækkes den allerede udbetalte arv på 100.000. S arver således 150.000 kr. efter H og får i alt 250.000 kr. D arver 350.000 kr. efter H.

En sådan forståelse af bestemmelsen ville, som det fremgår af eksemplet, indebære, at D og S ikke bliver ligestillet i arvemæssig henseende, men at D kommer til at arve 100.000 kr. mere end S.

Dette har ikke været hensigten med reglen, og det foreslås derfor præciseret i bestemmelsen, at fradraget skal ske på samme måde, som hvis der havde været tale om et arveforskud.

Med den foreslåede ændring præciseres det således, at fradraget af den arv, som særlivsarvingen har fået udbetalt efter den førstafdøde ægtefælle i tilfælde, hvor ægtefællen har arvet efter at have benyttet sig af retten til suppleringsarv, skal ske på samme måde, som hvis der havde været tale om et arveforskud, jf. lovforslagets § 47, stk. 1.

Det betyder, at arv, som en særlivsarving efter den førstafdøde ægtefælle tidligere har fået udbetalt, skal lægges til boet efter den længstlevende ægtefælle ved beregningen af arvelodder og tvangsarv, hvis boet er omfattet af lovforslagets § 16, stk. 2 eller 3. Hvis den tidligere udbetalte arv ikke fuldt ud kan fradrages i den arv, som særlivsarvingen efter den førstafdøde ægtefælle skal have udbetalt ved den længstlevendes død, skal der endvidere kun tillægges et beløb svarende til den pågældendes arvelod.

Den tilsigtede anvendelse af lovforslagets § 16, stk. 6, kan illustreres med følgende eksempel:

M har særbarnet S, og H har særbarnet D. M dør, og det samlede fællesbo er på 600.000 kr.

H gør brug af retten til suppleringsarv og udtager på skiftet 500.000 kr. S arver 100.000 kr.

Ved H's død skal den allerede udbetalte arv til S på 100.000 kr. behandles på samme måde som et arveforskud, dvs. at arven lægges til beholdningen i boet efter H, som herefter er på 600.000 kr. under forudsætning af, at H's økonomiske forhold er uændrede. S arver herefter 300.000 kr., hvorfra skal fratrækkes den allerede udbetalte arv på 100.000 kr., dvs. at S ved H's død får udbetalt 200.000 kr. D arver i alt 300.000 kr.